el girona fc, pel bon camí

el girona fc, pel bon camí

FRANCESC CARGOL

Ahir vam veure un molt bon partit de futbol. Jugaven dos equips disposats a buscar els tres punts des de l'inici, es trobaven dos entrenadors als quals els agrada ser valents en els seus plantejaments i l'estat actual de forma en què arribaven el Girona i el Mirandés va fer que el partit fos vistós per a l'espectador. La victòria era molt important pel gironins, els permetia continuar l'escalada i recuperar les sensacions que l'equip i la plantilla necessiten per fer una molt bona segona volta i enllaçar amb les posicions de privilegi. L'equip torna a estar endollat i si aconsegueix allargar la dinàmica positiva torna a fer molt bona pinta.

Nivell alt. A la primera part el Girona va mostrar una versió molt bona. Tots dos equips jugaven amb sistemes de joc que els permetien acumular molts jugadors al mig del camp, però com que el partit era molt obert i ja des de l'inici estava molt trencat, això provocava unes anades i vingudes sense cap dominador clar. De totes formes, l'equip de Pablo Machín tenia molt clar com atacar al seu adversari; el Mirandés jugava amb tres centrals, el Girona fidel al seu sistema habitual tenia dos puntes (Herrera i Lekic), i la clau era buscar molta mobilitat entre ells. D'aquesta forma apareixien espais lliures a les bandes. Era aquí on Aday Benítez per l'esquerra i Javi Álamo per la dreta sorprenien constantment.

La primera part dels dos bandes gironins va ser de molt nivell, buscant contínuament l'esquena dels seus marcadors i provocant la gran majoria d'accions ofensives per als locals. Un dels aspectes més destacats de la primera part va ser l'aparició com a jugador d'enllaç de Borja García, que va mostrar molta qualitat tècnica i en tot moment va realitzar passades de mèrit buscant crear perill a l'àrea rival. El partit s'anava intensificant, cada vegada el ritme de joc era més elevat i provocava que els jugadors haguessin de realitzar una despesa física molt alta.

Tot i que el Girona era qui disposava de les millors ocasions, una doble de Borja i dos de Lekic, el recurs de les accions a pilota aturada es convertia en un maldecap per a les dues defenses ja que tots dos equips portaven la lliçó estudiada. El Girona ja va avisar en un córner que va trobar rematador al segon pal, en la mateixa jugada a la segona part aconseguia obrir el marcador. Els córners que busquen la passada directa al segon pal sempre comporten dificultat. Primer perquè és difícil que arribi una bona pilota amb força i condicions per ser rematada i llavors perquè en la majoria de vegades cal una segona acció per poder acabant rematant a porteria; aquesta va ser la manera com va arribar el gol decisiu.

Qualitat individual. Quan un equip assoleix un bon equilibri atac-defensa i a més ho enllaça amb una bona dinàmica de resultats és fruit del nivell que aporten els seus jugadors de forma individual pel bé del grup. Isaac Becerra manté el seu nivell i alhora torna a ser decisiu realitzant parades de mèrit. Defensivament la tripleta de centrals Leujene-Alcalá-Olivas va realitzar un partit perfecte en l'anticipació i concentració defensiva, al mateix moment que tots tres escollien bé l'inici del joc i els canvis d'orientació. Els jugadors que van participar a bandes Aday-Álamo-Clerc van realitzar un partit brillant fent molt mal en atac. Granell i Pons van aportar l'equilibri en les transicions atac-defensa participant moltes vegades. Borja Garcia va fer una molt bona primera part, a la segona, a causa de l'esforç, es va anar apagant. En atac l'equip té molts recursos i és molt bo que jugadors diferents aportin gol.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2016/03/06/girona-fc-pel-bon-cami/771159.html?utm_source=rss